

DIGITÁLNÍ UČEBNÍ MATERIÁL

Název projektu	Šablony v SZŠ Příbram
Registrační číslo	CZ.1.07/1.5.003/34.0933
Název materiálu	<i>Práce s texty – výchova ke čtenářství</i> VY_32_INOVACE_CJ.3.10 Tropy a figury
Vyučovací předmět	Český jazyk a literatura
Tematický okruh	Teorie literatury
Autor	Mgr. Alena Šimůnková
Škola	Střední zdravotnická škola a Vyšší odborná škola zdravotnická, Příbram I, Jiráskovy sady 113
Datum vyhotovení	únor 2014
Datum a místo ověření	3.3. 2014 - obor Masér sportovní rekondiční, třída 1.MSR
Anotace	Materiál je určen prioritně pro žáky 1. ročníků středních škol jako základní vhled do této problematiky. Další, obtížnější jevy si žáci osvojí v průběhu studia. Pracovní list však může sloužit i pro opakování práce s básnickým textem v kterémkoliv ročníku střední školy i pro závěrečné opakování k maturitní zkoušce. Žáci si osvojí základní pojmy z teorie literatury.
Metodický pokyn	Aktivita – pracovní list - přímá práce žáků – 1 vyučovací hodina

Básnická obraznost

Specifickými slovy literárního jazyka jsou **poetismy** (*luna, vesna...*), **synonyma, slova expresivní** (citoslovce, zdrobněliny...). Slova v literatuře velmi často mění svůj zavedený význam, resp. obohacují a rozšiřují ten původní, dávají mu neočekávanost, neuchopitelnost...

Obraznost řeči – je jedním ze základních projevů krásné literatury – je jedním z projevů tvůrčí imaginace – jde o ozvláštnění běžné řeči, ale zároveň „vtiskuje“ světu nové struktury, zprostředkuje jinak nesdílitelnou skutečnost

- **básnické obrazy – metafory (zast. tropy)**
- **figurativní výrazy (figury)**

TROPY

Přirovnání – vyjadřuje pomocí spojky **jako** vnitřní podobnost dvou různých jevů

„*Noc jako bas. / Jak soprán vysoko je měsíc.*“ (K.I. Galczyński)

„*Naše životy jsou truchlivé jak pláč...*“ (V. Nezval)

Metafora – přenesení významu na základě podobnosti (objevování dosud nepoznané stránky skutečnosti) – má sklon k iracionalitě, může hledat podobnost i v odlišnosti, jde často o podvědomé **asociace** (= volné spojování představ logicky nesouvisejících) vázané na specifickou osobní zkušenosť. Významy metafor často ukazují mimo fyzikálně možný svět

„*Ach, Čechy krásné, Čechy mé,/ Obraze rámu prastarého,/ kolikrát vytrhli tě z něho,/ že odprýskaly barvy tvé/ až po tmu hrobů...*“ (F. Hrubín)

„*Tvé oči dva výstřely naslepo .../Dva výstřely naslepo za rohem ulice кудy jsem šel/ jak vězeň hledající konec dvora...*“ (V. Nezval)

Personifikace – druh **metafory** – přisuzuje předmětům a zvířatům (rostlinám) lidské vlastnosti (antropomorfizace světa)

„*Na stole světlo boxuje s noční můrou...*“ (K. Biebl)

„*Ó jak plakaly šlehačkové dorty, že už se nemohou dosyta rozplácávat na nosech hrdinů...*“ (L. Kundrada)

Oxymoron – druh **metafory** – spojuje významové protiklady – zdánlivá nelogičnost

, „mrtvé milenky cit, zborgtěné harfy tón...“ (K.H. Mácha)

, „...nešťastně šťasten...“ (F.Halas)

Epiteton – metaforický obrazný přívlastek – vyjadřuje citové zaujetí, hodnocení

, „**Pokojná** píseň žní jde po polích / a pod **ohnivým** sluncem / **blažený** pot si stírá člověk.

(K. Toman)

Metonymie – přenesení významu na základě věcné souvislosti

, „Taková banda / hraje v hospodě. / **Plešatý buben**, zrzavá **harmonika**. / Trumpety stropem prorážeji./ **A je v tom Beethoven**, / **a je v tom Bach**.... (M. Holub)

Synekdocha – druh **metonymie** – záměna části za celek, jednotného čísla za množné a naopak

, „*Stůj noho, posvátná místa jsou*, / kamkoli kráčíš.“ (J.Kollár)

S **metonymií** souvisí **ironie**, která pojmenovává opakem – ironický význam lze pochopit jen z kontextu (teprve známe-li hořký obsah Gellnerovy sbírky Radosti života, budeme vnímat ironii titulu). Zesílenou ironií je **sarkasmus**.

Alegorie – jinotaj – znázorňuje pomocí konkrétního příběhu, předmětu či postavy **abstraktní**, často filozofické ideje – např. v Komenského *Labyrintu a Ráji srdci* představuje bludiště města absurditu a chaos světa. Výrazným alegorickým dílem je Dantova *Božská komedie* – divoký les alegorií zkaženého světa, pardál alegorie smyslnosti...

Variantou alegorie je **podobenství** – v epické zkratce přiblížuje náboženský, filozofický nebo politický problém, obsahuje mravní naučení (poselství) – bajky, Bible, Kafkovo *Před zákonem*.

Symbol – obraz či motiv sugerující hlubší smysl, je znakem pro nějakou jinou skutečnost. Může být ustálený (černá – barva smrti, smutku, holubice – symbol míru), ale také autorem nově vytvářený. Je abstraktnější, neurčitější, záhadnější než alegorie. Autoři je často označují velkými písmeny (Matka Země – Mácha)

Hyperbola – zvětšení – „*Miliony třikrát stotisící první telegram...*“ (J. Seifert)

FIGURY

- **atypické sestavy slov, záměrně odchylné od neutrální větné stavby, často zesilují význam slov**

Anafora – opakování slov na začátku veršů či vět

„... krev teče mi z čela/ krev teče mi z očí/ krev utíká z šíje...“ (P. Bezruč)

„Padaly slzy mé, padaly do močálů / padaly za živé království běd a žalu...“ (J. Orten)

Apostrofa – oslovení nepřítomného nebo neživého adresáta

„Milenčin dopise, lampo, knihu kamarádova...“ (J. Wolker)

Inverze – obrácení obvyklého pořádku slov, typická pro poezii

„Polibek růže hebké a rudé...“ (S.K. Neumann)

„...za horami protějšími vycházela slunce světů jiných ...“ (K. H. Mácha)

zvukové prostředky

- uplatňují se zejména v poezii – využití zvukových kvalit hlásek (záměrné hromadění), jejich zvýraznění

Eufonie (libozvuk) - eufonickou funkcí má **rým**, k dojmu libozvučnosti v českém jazykovém povědomí přispívají samohlásky (tony)

„...oupné lůny krásná tvář...“ (K.H.Mácha)

Opakem je **kakofonie (nelibozvuk)** – k tomuto dojmu přispívají souhlásky (šumy), které vyžadují zvýšenou artikulační námahu – c, r, ř

„Hourání bouraček cár hartusení courá/ po mouru chmury, která vyšla z míry...“ (V. Holan)

Onomatopoie (zvukomalba) – nápodoba reálných zvuků

„a na topole podle skal/ zelený mužík zatleskal.“ (K.J. Erben)

RÝM – souzvuk hlásek na konci veršů --- posiluje eufonii a rytmus

sdružený – a a b b

střídavý – a b a b

obkročný – a b b a

sporadický – částečně spojuje verše navzájem

Vyhledejte v textu básně tropy a figury:

J.V.Sládek – Velké, širé, rodné lány

Velké, širé, rodné lány
jak jste krásny na vše strany,
od souvratě ku souvrati
jak vás dnes to slunko zlatí!

Plavé žito jako břehy,
květná luka plná něhy,
na úhoru v žírné kráse
pokojně se stádo pase.

Nad vámi se nebe klene
jako v květu pole lněné,
nad lesy jen z modrošíra
pára v tichý déšť se sbírá.

A jak slunce vás tak zhřívá
a jak cvrček v klasech zpívá
v šíř i v dál, vy rodné lány
buďte vy nám požehnány!

ŘEŠENÍ:

Epiteta: širé, rodné, plavé, květná...

Přirovnání: jako v květu pole lněné

Personifikace: slunko zlatí, slunce zhřívá

Inverze: jako v květu **pole lněné**

Anafora: a jak slunce / a jak cvrček

Apostrofa: vy, rodné lány, bud'te vy nám požehnány

Rýmové schéma: a, a, b, b - sdružený

Zdroje:

PETERKA, Josef. *Teorie literatury pro učitele*. 3. vydání. Jíloviště: Mercury Music Entertainment s.r.o., 2007. 346 s. ISBN 978-80-239-9284-7

BRUKNER, Josef – FILIP, Jiří. *Malý poetický slovník*. 1. vydání. Praha: Středočeské krajské kulturní středisko, 1984. 60 s.

ERBEN, Karel Jaromír. *Kytice z pověstí národních*. Dotisk 3. vydání. Praha: Mladá fronta a.s., 2011. 163 s. ISBN 978-80-204-2044-2

SLÁDEK, Josef Václav. *Sluncem a stínem a jiné básně*. 1. vydání v Národní knihovně. Praha: Odeon, 1972. 279 s. 01-058-72

Pokud není uvedeno jinak, jsou použité objekty vlastní originální tvorbou autorky.